

KELET.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Előfizetési díj
Vidékre postán vagy helyben házhoz
hordva:
Egész évre 12 frt.
Félévre 6 frt.
Negyedévre 3 frt.
Egy órá helyben 1 frt.
Vidékről egy hónapra előfizetési nem lehet.
Egyes szám ára 5 kr.
Megjelenik minden nap, az ünnepek követő napok kivételével.

Hirdetési díjak:
Ötször hasábozott garmond sor 6 kr. áva
Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nagyobb
és gyakori hirdetéseknek külön kedvezményt is
nyújt a kiadó hivatal.

Hirdetéseket fölvesznek:
Bécsben: Oppelik Alajos (Wollzeile 22). Haasen
stein et Vogler Wien
Wallfischgasse nr. 10.

Nyilttéri csikkek
garmond sora után 25 kr. ástendő.

Szerkesztői szállítás:
Belső-szénutca 16. szám, hová a lap szellemi részét illető
közlemények czimzendők.

Az értékesb cikkek díjaztatnak.
Kéziratok nem adatnak vissza.

Kiadó-hivatal:
Stein János könyvkereskedése, hová az előfizetések és hirdetések
küldendők.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

„KELET”

politikai és közgazd. napilap

1873 második félévi folyamára.

A „KELET” előfizetési ára:

Egy évre	12 frt.
Félévre	6 frt.
Negyedévre	3 frt.
Egy órá	1 frt.
Egyes szám ára	5 kr.

A lap szétküldésénél előforduló zavar
kikerülése tekintetéből vidékről 1 hónapra
előfizetést nem fogadhatunk el.

Az előfizetési pénzek, legcélszerűbben pos-
tai utalvánnyal, kiadó Stein János könyv-
kereskedésbe küldendők.

Nyolcz egyszerre beküldött előfizetés után
iszteletpéldánnyal szolgálok.

A „KELET” kiadóhivatala

Az adóbehajtási ügy.

Budapest, július 20.

(A.) Az adóbehajtás tárgyában legköze-
lebb Kerkapoly pénzügyminiszter oly rende-
letet bocsátott közzé, mely az adórendszerünk
újraszervezése terén várható reformok eljé-
nek tekinthető s olyan ügyet iparkodik meg-
felelően szabályozni, mely eddig nagyon is sok
és részben indokolt panaszra adott alkalmat.
Hazánkban a közadók nem oly pontosan és
rendesen folynak be a közpénztárakba, mint
európaillag szervezett államéletünk megkíváná.

A kincstárnak a lejárat napján pon-
tosan kell fizetni kötelezettségeit, egy napig
sem várathatja sem hitelezőit, sem hivatalno-
kait. Ő azonban nem oly pontosan kapja meg
azon összegeket, melyeket a nép adó fejében
alkotmány-szerűen fizetni köteles. Hazánk egy-
általán nem nagy rokonszenvet mutat az adó-
fizetés pontos teljesítésére; igen, ennek sok s
részben némi tekintetbe vételt érdemlő okai
vannak, de másrészt az is igaz, hogy az ál-
lam nem lehet egyedül az adófizetők szeszélyé-
re utalva s hogy gondoskodnia kell arról, hogy
az adót, ha önkéntesen nem fizetik, törvényes
kényszer eszközökkel hajtsa be.

„KELET” TÁRCZÁJA.

Kajdács történetek.

(Folytatás.)

(V-v) Egy még csodálatraméltóbb kajdács törté-
netről irtak az amerikai lapok, „Monitor” pinczélhajó
elsüljedése után. Említett hajón volt egy szürke kaj-
dács, valódi remeke nemének, kitűnt ereje, nagysá-
ga és serényisége által. Igazi tengerészti természettel
bírt, a viharból ép oly keveset csinált, mint a leg-
szébb időből... A vihar talán éppen kedves eleme
volt. Csendes időben levert volt és zordon s halga-
tagon ült kijelölt helyén. Legfelebb egy kis csinta
lanságra birta rá magát, ha ebéd után a tiszték kö-
zül valaki lefeküdni szándékozott, akkor felébredt
benné bohóczy természet: lassan odalopózott az al-
vóhoz, s jól meghúzta fülénél fogva, az illető leg-
nagyobb bosszúságára, de a többek nagyszerű mulat-
tatására. Ilyes bohóságokat leszámítva, mindig rossz
kedve volt a madárnak, ha jó idő volt; hangulatát
azonban azonnal ellenkezőre változtatta, ha vihar tá-
madt s a tenger hullámai torogdosni kezdetek. Mi-
nél magasabbra tornyosultak azok, annál bőbeszédűbb
lett a kajdács; minél inkább dühöngött a szél, an-
nál jobb kedvet mutatott a madár.

Midőn a „Monitor” utolsó végzettseljes utja-
ra vitorláit kifeszítette, feltűnt, hogy a kajdács, da-
czára a csendes tengernek, rendkívül jó kedvben
volt s hogy mindenkinek, ki csak mellette elment
álami mondani valója volt. Ebéd közben is nagyon

E célra, mint Franciaországban, nálunk
is az adóvégrehajtások intézménye van elfogad-
va. Az illető pénzügyi igazgatóság, melynek
területén az adót executió után kellett behaj-
tani, a szükséglet szerint bizonyos egyéneket
végrehajtókká kinevezett s őket az adónak
kényszer útján való beszerzésével megbízta.
Ez eljárás rendkívül sok visszaélésre, ez is-
mét minduntalan panaszra adott alkalmat. A
pénzügyi igazgatóságok területei néhol igen
nagyok — Erdélyben 500 mérföldnyire is ter-
jednek — s így olyan egyének lőnek kinevez-
ve, kik e kényszer állást zsarolásokra használ-
ták föl, kik nem ismerték a helyi viszonyo-
kat s ott léptek fel erélyesen, a hol nem kel-
lett volna, ott pedig a hol kellett volna, sem-
mit sem tettek, szóval az adóvégrehajtók eddigi
intézménye sem az állam sem a közönség ér-
dekének meg nem felelt.

Kerkapoly legújabb rendelete e súlyos
hiány orvoslására irányul. Felismerve a baj
okát, az adóvégrehajtás terén is érvényesíteni
akarja az önkormányzat elvét a megyéknek e
terén való közreműködésével. Azt, hogy a hazá-
nak minden polgára, a ki dolgozni tud és va-
gyonnal bír, adót köteles és pedig lehetőleg
pontosan köteles fizetni, azt ma már Európá-
ban nem kell bizonyítani. Tudja azt mindenki,
hogy a rendezett államélet és jogbiztonság ál-
dásait csak úgy élvezheti, ha az innen folyó
közterhek viselésére tehetsége szerint maga is
hozzájárul. Elvileg ezzel már rég tisztában va-
gyunk, de gyakorlatilag nem igen fogadosit-
juk azt, a mennyiben az adóhátralékok nálunk
a külföldhöz képest igen jelentékenyek s be-
hajtásukról kellőn gondoskodni valóban első
rangú állami érdeknek képez, de másrészt az is
kétszertelen, hogy a polgárok zsarolás útján
szádelések ellen lehetőleg biztosítva legyenek.

E két szempontot tartja szem előtt s va-
lósítja meg a pénzügyminiszter legújabb ren-
delete, midőn az adóbehajtás terén a megyei
hatóságok közreműködését veszi igénybe. Az
alispán jövőre kimerítően értesítve lesz az adó-
hátralékok állapotáról s tekintélyével és be-
folyásával oda fog működni, hogy a népet az
adótartozás pontos és önkényes fizetésére ösz-
tönözze. Ha az nem vezet sikerre, akkor ter-
mészetesen a kényszerbehajtás kerül érvény-
re s ez esetben ismét az alispán lesz az, ki a
pénzügyi igazgatóságnak olyan egyéneket
fog végrehajtókká ajánlani, kik ismerik a helyi
viszonyokat, bizalmat élveznek a népnél s ál-
talánosan jellemök biztosítékot nyújt aziránt,

jó hangulatban volt s mindenfelé bohóságokkal
nuttatta a társaságot. Bohózatai mindent felül-
tak, a mit rajta mindeddig észre lehetett venni.
Senki sem sejtette, hogy a hajó elsüljedése oly kö-
zel van.

Másnap délfelé nyugtalan kezdett a tenger
lenni és egy dühöngő orkán a legnagyobb veszlye-
be hozta a hajót. Midőn a vész már nagy és tiki
helyén volt, elhagyta a kajdács a termet és ére-
vételül egy matróz után a torony lépcsőin fekü-
szott. A kéményi erkélyen, a fedélzett felett, minégy
12 lábnyi magasságra egy gyűrű volt. Semmi sem
lehetett a kajdács számára kíváncsiabb ennél, ki-
mondhatlan örömmel bolingozott azon, betanult mon-
datait ide-oda szórva.

A madár barszög csevegése különösen vegült
a jelsíp hasító hangjaival. Vég nélkül paol-
ta mondani valóját a fékevesztett elemek:
„I don't care a bit for it.” — „Good by, Sir, Good
by!” — „You tipsy old fellow!” — „Never mind,
your honour! Never mind!” — „Oh Mary, how
are you so kind?” — „I don't!” A szüneteket etö-
redékek közt, rikácsoló nevetéssel töltötte ki. Sem
zavarta őt az, hogy tollazata megázott: hintott
a gyűrűn s nevetett közbe-közbe mint vami
bohóc.

Az átlukadt „Monitor” e közben mind inkább
megtel vizzel... lassan-lassan kialudtak az ütté-
zek... a szivattyúzás zaja elnémult, s a hajónép hezete
mindinkább válságossá lőn. Eddig nem törődtek a
madárral; de midőn a mentő csónakok megértek,
megkísértették magas helyéről lecsalni. A kő-
zelgőbb nevenek szölitották, fenyegették, de milbi-
ába. A madár tökéletes siketnek tette magát, in-
tázott gyűrűjén nevetve és így sorsára kellett hogy

hogy állásukat a nép zsarolására vagy meg-
rövidítésére felhasználni nem fogják. Ily mó-
don az adóvégrehajtással járó minden fölösie-
ges zaj és visszaélés lehetőleg kikerültesik s
az adózó közönség ide vonatkozólag annyiszor
ismételt panaszai orvoslást találnak. A minisz-
teri rendelet elvi jelentősége ezen kívül még
abban fekszik, hogy ez az első lépés adózási
rendszerünk olynemű átalakítása irányában,
hogy közte és megyei életünk közt szoros és
benső összeköttetés hozatik létre.

Tisza Lajos

közmunka és közlekedésügyi miniszter és ország-
gyűlési képviselő beszéde
külföldi választóihoz.

(Folytatás.)

Tíz hónapot ült együtt ez új országgyűlés —
mondják — nem csinált semmit. A bankügy nincs
rendezve, az egyház és állam közti viszony, a pol-
gári házasság kérdése, a felsőház rendezése, a vá-
lasztási, a közmunka törvény, az adórendszer átalá-
kítása, mindez nem eszközöltetett, mines se polgári,
se büntető törvénykönyvünk stb. Az igaz, mindez
nem történt, de még ez azt nem teszi, hogy semmi
sem történt. Szabad legyen nekem ezzel szemben
rámutatni azon fontosabb dolgokra, melyek tíz hónap
alatt történtek.

Mellőzni fogom azokat, melyek a kormány ide-
jét a törvényhozás terén kívül részint az államot
külföldi ügyekről érdeklő kérdések megvitatása s
azokra épen az 1867-ki kiegyezésben biztosított ál-
lamiságunk folytán befolyás gyakorlása szempontjá-
ból, valamint az adminisztráció és egyes fontos kér-
dések érlelése szempontjából igénybe veszik; szorít-
kozom főleg a törvényhozás tényeire. Azon egyedüli
az anyaországhoz való visszacsatoltatásáról szólt tör-
vény ezen ülészak alatt hozott és cikelyezettett
törvénykönyvünkbe, történelmi nevezetességűvé teszi
ezt. Országgyűlésről országgyűlésre sürgette ezt a
nemzet, hajdan az országgyűlési sérelmek között ál-
landó rovatot képezett e kérdés, most minden
csökkenés nélkül teljesedésbe ment a nemzet e
régí kívánsága, és talán éppen azért nem gyakorolt
hatást a nagy közönségre e tény, mert eszedesen és
lármá nélkül ment végbe, azok azonban, kik mélyeb-
ben látnak a dolgokba, elgondolják, hogy arra, mi-
szerint e bonyolódott és kényes kérdés oly simán
megoldható legyen, lépésről-lépésre mily óvatosan,
mily gondosan kellett a tért elkészíteni.

Elszomorodva voltunk tanúi a lefolyt évben,
hogy horvát testvéreinkkel 1868-ban kötött egység

bizák. A kajdács a távozónak még egy „Good by”-t
kiáltott, mialatt magát a neveltség miatt megrázta.
Nemsokára elnyelték a habok a hajót. Azou perc-
ben, melyben a hajó alsüllyedt, lehetett még egy
halk „Never mind”-et hallani... s aztán mindennek
vége volt.

E történet valóságot nem akarjuk ugyan állita-
ni, de ha a kajdácsok tanulónak yságát, melyet egye-
sek tanusítottak, tekintetbe vesszük, ugy nem hang-
zik ezen elbeszélés épen lehetetlennek.

Azt mondják, hogy egy bibornoknak olyan
kajdácsa volt, mely a 12 hitagozatot képes volt el-
mondani. Egy más tudós kajdács bizonyos abbás birto-
kában naponta reggel elmondta latinul a „miatyan-
kot.” Egy nap érkezett egy idegen bibornok és a madár-
nak el kellett volna a miatyanókot mondania; de ez
még akkor is vonakodott és hallgatott, midőn maga
a praelátus a miatyanókot elkezdte, hogy így talán
a kajdácsot folytatásra ingerelje. Boszankodva az
ilyes makacsságon, ráförmedt a praelátus és mondá:
„No hát imádkozz már egyszer, te gazember!” de a
kajdács nem maradt adósa és azt felelé hangosan:
„Magad gazember!”

Rameau francia zeneszerzőnek volt egy kajdá-
csa, mely rendkívül kedvelte a zenét úgy, hogy ope-
ráiból egyes darabokat énekelte is. Valahányszor az
énekesnők közül valamelyik a próbán egy kótát ro-
szul énekelt, mindannyiszor mondá R. durva hau-
gon: Kisasszony, ha így folytatja, kölesjönni fogom
kegyednek kajdácsomat, mely ki fogja javítani.

Minden kajdácsban van valami bohóc termé-
szet, mely még a legmostohább körülmények között
is mutatkozik. Egy gróf tartott egy kajdácsot, mely
egy nap a konyhából egy darab húst lopott, miért
a szakácsné első dühében forró vízzel lefőrázta volt.
A víz főleg fejét érte, hol a tollak ki is hullottak.
Egyszer meglátogatta a grófit egy apát. Alig vette

— nem akarom most annak okait bővebben fesze-
getni — tartós eredményre nem vezetett, s a kor-
mánynak, ha az állami egyensúlyt megzavartatni nem
akarta, viszatetszessel bár, szigor kelle e nemzet
képiselete ellen alkalmaznia; ez így tovább nem
maradhatott. Két testvér-nemzetnek nem lehet soká
egymásra duzzognia, kinyújtottuk tehát ismét baráti
jobbunkat s reményem, sikerült a horvát nemzetnek
jobbait meggyőznünk, hogy a jobbát részünkről el-
fogadni Horvátország jól felfogott érdeke.

Ugy hiszem az erről szóló törvény is ép oly
csöndesen, ép oly simán fog a magyar országgyűlé-
sen ez ősszel letárgyalatni, mint a fennebbi. S
azért mégis ki merné kétségbevonni annak nagy
horderejét, vagy azt állítani, hogy mikor hosszas ér-
tekezések alapján, melyek a kormány és a képvise-
lőház legtekintélyesebb tagjainak idejét hetekig, hó-
napokig vették igénybe, sikerült e kérdést lényegé-
ben már megoldani, akkor nem történt semmi.

A Ludovica-Akadémiát 1808-ban alapította a
nemzet, s az utolsó időkig soha nem volt rendelte-
tése céljának megfelelőleg használva. Ez — iránt
véglegesen szinte a jelen törvényhozás intézkedett.

A fővárosok egyesítése s egy törvényhatóság-
gá alakítása a mily kíváncsatos volt — oly sok ne-
hézség előzetes küzdését követelte — meglör-
tént ez is.

Az escompte-bankról szóló törvény becstét azok
hivatvák leginkább méltányolni, kik a bankkérdés
megoldását sürgetik.

Hogy a beállott pénzválság folytán, mely ez
intézet életbeléptetésére is zsbabasztólag hatott, nem
érezzük rögtöni hatását e törvény meghozatalának,
az becséből le nem von.

Nemzetgazdaszatunk, kereskedelmünk fejleszté-
sére eredményeiben hatalmasabb lépést alig tehetünk.

A költségvetésnek oly alapos, oly részletes le-
tárgyalása, mint ez az 1873-iki előirányzattal tör-
tén, melynek folytán az egész nemzet előtt tisztán
nevezhető semmitetésnek, azon tény, hogy ma mar-
az 1874-ik évi költségeloirányzat, a fedezet kivéte-
lével szinte letárgyalatott, s így az egész téli idény
rendszeres törvények alkotására eleve megnyerett,
oly eredmény, melyet parlamentarizmus életünk eddigi
folyamában még fölmutatni képesek nem valánk. És
e mellett nem szabad elfelednünk, hogy ezen tíz hó-
nap alatt a delegatiónk két ízben ülészetek; ősszel
Pesten, midőn tehát az országgyűlés is folytathatta
tárgyalásait, de mindenesetre csak félerővel dolgoz-
hatott, és tavasszal Bécsben, mely idő alatt hat hé-
tig nem tarthattak országos ülések.

Tagadatlatlan, alig van rá eset, más parla-
mentáris államban, bármily fontos legyen is a költ-
ségvetés megállapítása, hogy az oly sok időt ve-

a kajdács a főtisztelendő tonsuráját észre, midőn oda
repülve kérdezte: „Áh, há! talán te is pecsénýt
loptál?”

A kajdácsadomák hasonló kategóriájába tar-
tozik a következő elbeszélés is. Egy sütnök volt egy
okos kajdácsa, mely nagyon érthetően tudott beszél-
ni. A tézstamvész nem volt becsületes, mert kétfé-
le kényeret árult. Az egyik neműnek megjvlt a tel-
jes sulya és nevével volt ellátva. A másik könnyű
volt és nem bírt névjegygyel.

Ha valaki a kenyérrel visszatért és panaszkö-
dött, hogy az igen könnyű, ugy nem ereszkedett ve-
le beszédbe, hanem egyszerűen megjegyzte: „Hogy
ez nem az ó kenyere, mert az óvé nevével ellátva
és telysulyu, s a kinek nem tetszik, megmérheti.”
Egy nap ismét jött egy ember ki egy igen könnyű
kenyérrel volt rászedve, egyuttal rendőri tiszt-
viselőt is hozván magával. Pék uram azonban sem-
miről sem akart tudni. Minden megtalálható kenyér
megmértett, de mind kellő sulylyal bírt. Erre szó-
lani kezdte a kajdács s mintha villám érte volna,
ugy állott a mester, midőn kajdácsa gunyosan ká-
rogá: „A könnyű kenyér a pinczében van.” A ren-
dőri közeg nem hagyá figyelem nélkül az intést, s
a pinczébe ment, hol csakugyan könnyű kenyerek
a mester neve nélkül heverték. A csalo sültöt érde-
me szerint megbüntették. Dühében elé vette kajdá-
csát, és annyirátókra tette, hogy félighalva volt
s ráadásul még ki is dobott. Künn esett az eső,
s minekutána a kajdács némileg magához jött, ősz-
szeszedte s megrázta magát és nagyon sajnálkozott
azon, hogy az eső oly csufát tette. A mint így ősz-
szemarczangolt külsejét vizsgálta, jött a macska
a kertből. Ez szintén átvolt az esőtől ázva, és nem
nézett sokkal jobban ki. A kajdács észrevette és
részvétellel kérdezte: „Kedves kandurom, te is a kön-
nyű kenyérről fecsegtél?”

(Folyt. köv.)

gyen igénybe, mint nálunk, ennek oka azonban abban is rejlik, hogy egy új szervezet s gyorsan fejlődő államban igen nehéz u. n. normal budgetet állapítani meg.

De általában nem lehet tagadni, hogy a mi tárgyalásaink gyakran kelletén túl hosszúra húzódnak, de azonban abban leli magyarázatát, hogy a magyar fajt a természet azon sok szép tulajdonok között, melylyel fölrüházta, különös szónoki tehetséggel is áldotta meg. Közülünk a nagy többség szépen és könnyen beszél, minek eredménye, hogy míg más államokban évekig hallgatag szerepet visznek a lehetségesebb képviselők, s egyik vagy másik szakmára komoly tanulmányok által évekig készülnek, mielőtt szerepelni kívánnának, addig nálunk alig lépte át valaki a képviselőház küszöbét, már hivatottnak érzi magát minden tárgyhöz hozzászólni — mi pedig a szép beszédet oly édes örömet hallgatjuk, hogy elfeledjük mellette, mennyi teendő vár reánk. Itt akaratlanul is eszembe jut Newton, a híres angol tudós, ki 40 évig ült a törvényhozási padjain, egyik legtekintélyesebb tagja volt a szakszervezeteknek, nyílt ülésben azonban, egyetlen szót sem szólalt föl 40 év alatt, akkor is azért, hogy egy ablak betételét kérte, melyről rá léghuzam jött.

Egyébiránt méltánytalan volna be nem ismerünk, hogy ez irányban is kezd némi javulás jelentkezni parlamenti tárgyalásainkban, és él bennem a remény, hogy a jövő téli ülésszak több fontos törvény megalkotásáról lesz nevezetesen.

És most engedjék meg önök, kik a nélkül, hogy engem személyesen ismertek volna, bizalmukkal megtisztelték hogy a napirenden levő kérdések egyénemelyikére egyszerűen és őszintén elmondjam nézeteimet.

Nem akarok visszamenni az 1867-ki kiegyezési törvényre. Nem tagadom, hogy e kiegyezés talán oly föltételek mellett is eszközölhető lett volna azon pillanatban, mely inkább bizelgett volna nemzeti büszságnak s inkább kielégítette volna keblünk érzelmét, de meggyőződésem másfelől, hogy ma már érzelmi politikát űzni általában nem lehet s az egyedül megállható politika az, mely a kedvező esélyeket nem a mások pillanatnyi kényeztetésének kizsákmányolására, de arra használja föl, hogy a kölcsönös érdekek biztosítva érezzék magukat. Egyébiránt bármikép lehetett volna is jáz akkor tény, hogy a kiegyezést a nemzet nagy többsége bona fide elfogatta, annak alapján a magyar királyt megkoronázta, és ezzel véget vetett azon tühretlen állapotnak, mely a nemzetre két évtizeden át lidéromásként nehezedett.

Ily körülmények között polgári kötelességemnek ismertem csekély tehetségemet de, erős akarással a napi kérdések között még mindig sokat foglalkoztatja a közönséget a vallási és nemzeti kérdés. Szabad legyen ezekre nézve ismételnem, mit 1861-ben választóimnak mondtam.

E hazában az 1848-iki törvényekben lefektetett elvek alapján az, hogy valaki minő szüloktől minő vallásban ültesszett, avagy mely nyelven szólalt meg először, számára sem kiváltságot nem adhat sem hátrányára nem szolgálhat.

(Folyt. köv.)

A közadók befizetésének szorgalmazása tárgyában.

(Vége.)

Hogy az arravaló egyének megnyerését inkább bizottság, megtertem a szükségesnek látszó intézkedéseket.

Miben álljanak ezek, legjobban meg fogja a t. közönség ismerni a pénzügyigazgatósághoz ez érdeemben kiadott rendeletéből, mely így következik:

1. A közadók behajtását az 1868 XXI. t. c. 62. és az 1870. LV. t. c. 2. §-ában említett esetekben kívül külön adóbehajtók eszközlik.

2. Az adóbehajtók az egyes községek csoportosítása szerint, tekintettel az adók számára, a községeknek egymástól távolaságára és a közlekedési eszközök minőségére oly számban állítandók, hogy a rájuk váró feladat teljesítése az adóbehajtók erejét meg ne haladja.

A községek csoportosítását a pénzügyigazgatóságok eszközlik, a törvényhatóság főtitkárja véleményének kikérése mellett.

3. Az adóbehajtókat a megyei alispán (kerület, vidék és szék főtitkárja) meghallgatása után, illetőleg ennek javaslatára a 4., 5., 6., 7. pontok alatt körülírt vizsgálati feltételek kikötése mellett a pénzügyigazgatóság nevezi ki.

4. Az ideiglen kinevezett adóbehajtó kinevezetése után legkésőbb 30 nap alatt a kerületi pénzügyigazgatóság székhelyén az e célra alakult bizottság előtt a közadók behajtásáról szóló törvényekből vizsgálatot tartozik letenni.

5. A vizsgálóbizottság az elnökből és két biztost áll. Az elnököt és egyik biztost a pénzügyi tisztviselők sorából a pénzügyigazgatóság, a másik biztost a közigazgatási tisztviselők sorából az illető főispán (kerületi gróf, főkapitány, főkirálybíró) nevezi ki. A közigazgatási hivataloknak meg nem jelenése a vizsgálat megtartását nem gátolja, s helyét

az esetekben az e célra a pénzügyigazgatóság által kijelölt pénzügyi tisztviselő vagy más alkalmas egyén foglalja el.

6. Ha valaki az első vizsgálati alkalommal képesnek nem nyilvánított, köteles újabb 30 nap alatt a vizsgálatra ismét jelenkezni; és ha ekkor sem bíráltatik képesnek, helyette más egyén választandó.

7. A vizsgálatot sikerrel kiállott részére a bíráló bizottság elnökének aláírásával ellátott bizonyítvány azonnal kiállittatik. E bizonyítvány alapján a kinevezés véglegesítettetik.

8. Oly esetekben, midőn az adóbehajtók elégtelensége vagy a személyükben közbejött változás miatt a helyettesítés szüksége áll be, a pénzügyigazgatóságok jogosítják, az adóbehajtás eszközölésével pénzügyi tisztviselőket vagy más arra alkalmas egyéneket ideiglenesen megbízni.

Ily intézkedés esetről esetre törvényhatóság főtitkárjának tudtára adandó.

9. Az adóbehajtó fegyelmi tekintetben a pénzügyigazgatóságnak van alárendelve.

10. Az adóbehajtó köteles állandóan azon csoportbeli községek egyikében lakni, melyek számára kirendeltetik.

11. Az adóbehajtónak kötelességében áll a pénzügyigazgatóságtól, illetőleg a kir. adóhivataloktól vett rendeletek és kimutatások alapján az állami egyenes és közvetett adókat s bármilyen néven nevezendő és közigazgatásilag beszéd alá eső kincstári követelést, községi adóptótleket és a köztörvények szerint a közadók módjára beszédendő járulékokat behajtani.

12. Az adóbehajtó a behajtott összegeket, annak kamatait, valamint az adóbehajtási költségeket föl nem veheti és nem nyugtatványozhatja; a pénzek átvétele és nyugtatása kizárólag a községi adószedő (városi adóhivatal) illeti.

13. Az adóbehajtó felelős és törvényellenes eljárása által okozott kárt megtéríteni köteles.

14. Az adóbehajtó állandó fizetését nem huz, hanem napidíj és fuvár illetményeit az 1868 XXI. t. c. 52. §-ában a pénzügyi községek nézve megengedett mértékben a pénzügyigazgatóság határozza meg.

A napidíj az illető községes csoport fontosságához képest három fokozatban állapítható meg u. m. két forint, két forint 50 kr. és három forintban, és ezen napidíjakra a végrehajtónak azon napokon van igénye, melyeken a végrehajtással tetteleg foglalkozik. Ez utóbbi körülményt a végrehajtó az általa vezetendő s munkásságát kitüntető naplón kívül a községi előjárásnak, személyes felelősség terhe alatt, az adóvégrehajtói számlájára vezetendő bizonyítékával tartozik igazolni. Azonban a községes csoport akár csekély, akár mulasztólag azért sérti meg, hogy magának vagy másnak illetéktelen hasznót szerezzen, vagy ha az adóbehajtó a pénzügyigazgatóságtól illetőleg kir. adóhivataltól vett s a közadók biztosítására és behajtására irányított utasításokat rossz akaratból nem teljesíti, vagy mulasztásával az adóbehajtás sikerét megakasztja vagy megnehezíti, adóbehajtói képességének elvesztése mellett tisztétől elmozdittatik.

16. Hasonlóképpen elmozdittatik az adóbehajtó akkor is, ha a kötelességmulasztás miatt egy évben sikernélkül háromszor megintetett.

17. Az adóbehajtók eljárása ellen emelt panaszok felett első fokban a pénzügyigazgatóság határoz; az ennek végzésén meg nem nyugvó fél 15 nap alatt fellebbezhet a pénzügyministeriumhoz.

18. A jelen rendelet 15. és 16. pontjai alatt említett esetekben a 3-ik pont értelmében eszközölni köteles és helyettesítés után fegyelmi vizsgálatnak van helye, és végleges elbocsátásának csak ezután lehet helye. A fegyelmi vizsgálatot a pénzügyi igazgatóság vagy saját kezdeményezésére folytatja az illető közigazgatási hatóság kíváratára rendeli el, és a vizsgálat keresztülvitelével egyik tisztviselőjét bízza meg.

19. A vizsgálat eredménye fölött a pénzügyi igazgatóság fegyelmi bizottsága határoz. A fegyelmi bizottság tárgyalásaiban szavazati joggal résztvesz az illető főispán, (kerületi gróf, főkapitány, főkirálybíró) által e célra kiküldött közigazgatási tisztviselő, kinek meg nem jelenése a tárgyalás folyamatát azonban nem gátolja.

20. A fegyelmi bizottság határozata, annaki kézbesítése napjától számított 15 nap alatt, fellebbezhető a pénzügyministeriumhoz.

41. Ha az adóbehajtó a fegyelmi eljárás megindítása előtt, vagy annak folyamata alatt, de a véghatározat hozatala előtt önkéntesen lemond, a fegyelmi eljárás megszűnik, illetőleg abban hagyandó. A lemondás a vagyoni felelősséget nem zárja ki.

22. Ha azonban a fegyelmi eljárás közben büntetőny gyanújelek merülnek fel, ez esetben a vizsgálati ügyiratok a 21-ik pontban említett lemondás esetében is, az illető kir. törvényszéknek büntényítő eljárás végett átadandók.

23. Addig is, míg az adóbehajtónak jelen rendeletem értelmében szervezése megindítva, illetőleg befejezve lesz, az adóbehajtás az eddigi mód szerint folytatandó.

A fennálló törvényekben gyökerező ezen intézkedést tartom egyelőre szükségesnek és célhoz vezetőnek arra, hogy a közadók beszédésének kockázatát a nélkül az eldigi helytelenségek és visszaélések meggátoltassanak.

A tekintetes törvényhatóságnak ezen rendeleten mikénti fogadtatásáról szóló jelentését t. évi augusztus 15 napjáig elvárom.

Kelt Budapest, 1873. évi jul. hó 12-én.

Kerkapoly Károly s. k.

BELFÖLD.

Koronka, 1873. jul. 18-án.

Tekintetes szerkesztő ur!

Egy szomorú esetről akarom becses lapja olvasóit értesíteni, mely fájdalom? ismét egyik gyászos példája annak, hogy a védtelen, magokra hagyott gyermekek több rosszal mint jót visznek véghez. Ugyanis tegnap d. e. 11 órakor hirtelen harangzúgás csoportosította össze a faluban volt és a mezőről remegve hazasielt lakosait a községek, mivel gyermekek vigyázatlanul egy ólban gyufával tüzet élesztettek, mit a nagy szárazság és szél oly rohamosan terjesztett el, hogy négy egymásmellett közel fekvő házban minden épülete porrá égett; névszerint özv. Kis Józsefné, kinél a tűz egy ólban támadt; Kis Sámuel, Kis Károly és Kis Mózes telkei egészen földig égtek.

Elégett a papi telken egy csűr, pajta és eres, a házat is alig lehetett megmenteni; már kétszer lángolt, a templomot, melynek kerítése már lángolt, csak a környező fák mentették meg. A szél felkapván a tüzes üszköt, még távol más két utcában két lakház lett a lángok martaléka u. m. Balás Ferenczé és Szilágyi Ilyésé. A községek és az itt lakó gróf önnagyságának is van külön egy kis vízfecsken-dő, de még ezekkel is a gyorsan harapodzó lángokat feltartóztatni a legnagyobb igyekezet mellett sem lehetett volna, ha még elég korán nem érkezik a városból egy más fecskendő, melynek egyedül köszönhető, hogy most nem az egész falu romhalmán keseregünk. A hol előbb a tűz támadt, ott menthetetlenül földig égett minden, a más házaknak csupán dűledékes falai maradtak fenn hirdetni a romokat és pusztulást. Hirszerint két gazda és az egyházi épületek biztosítva voltak, de a többi nem, s így a veszteség és kár annál lesújtóbb. A papi telken elégett két negyed tutaj, mely a leendő új iskolaház építésére volt bevásárolva. Az oltás körül nagy erélyt fejtettek ki az itt állomásozó lovas katonák is, de egynek minden készlete, ruhája a háziga-zdával együtt benn égett. Azoknak, kik a vész helyére sietve az oltás körül nagy buzgalmat fejtettek ki a károsítást s itt első helyen a falu buzgó tagjai mellett, ki kell emelnem a gróf önnagyságát házi személyzete és cselédjeivel együtt és M.-Vásárhelyi derék polgármesterét t. Borosnyai Pál urat, ki az oltás vezetésénél nagy erélyt fejtett ki; egy a nemes csizmadia czéh mesterét is, ki többet magával a czéh fecskendőjével a már tovább harapodni megszűnt tűz gyors eloltásánál igen nagy szolgálattal tett. Kisdó falunkban ez már harmadik szomorú példája a gyermekek által támasztott tüzeseteknek. Vajha egyszersmind válnék buzgó példájává annak, hogy sietőnek gátot vetni az ily szomorú esetnek itt is, és országsszerte általt, hogy állítanának minden községben nyári kisdóvódásokat, melyben a munkára még erőtelj gyermekek egy öreg nő felvigyázata alatt biztosítva lennének ily szomorú esetek végrehajtásának meggátolásában.

Soos Antal,
névelő.

Külföldi szemle.

Kolozsvár, jul. 18.

Az új olasz kormány július 12-én mutatta be magát a parlamentnek, mely alkalommal Minghetti kormányelnök egy programmszerű beszédet tartott, mely a ministerium követendő irányát jelző röviden. „Mi adminisztratív kormány vagyunk” — mondá Minghetti — a honvédelemmel, közmunkákkal és a papir pénz kérdéssel foglalkozandunk s annak idejében önként elterjesszük az illető javaslatokat. Hogy az országot védképessé tegyük, pénzre van szükség, hogy keresztül vigyük a közmunkákat, ismét pénzre van szükség és hogy a papir értékjeget leszorítsuk, már éppen késpénzre van szükség. Ugyanezen alkalommal olvassa föl Minghetti a kr. trónbeszédet, mely által a parlament ülészaka beárattott.

A spanyol viszályok állnak most is előtérben. Don Carlos, Spanyolországba vonult ismét; mire nézve valószínűleg azt tartotta kedvező körülménynek, hogy Saballs közelebb egy győzelmet vívott ki iránytalanul nagyobb sereggel Cabrinetti csekély számú haderején, s hogy továbbá a kommunisták, szocialisták, engesztelhetlenek és fegyvert ragadtak, hogy a köztársaság különben is súlyos helyzetét még neheztessék. Azonnal szélnek is bocsátott egy proclamat, melyben azt mondja, hogy ő „istenért és hazáért” küzd. A karlisták zarány-bandáinak főmestere nem szégyenli „az isten nevét hiába felvenni!” Soha párt — ha e névvel jelezni szabad egy pusztító bandát — nem követett még el annyi gátságot

az isten nevében — mint épp a korona után áhító Don Carlos zsoldosai; és most mégis az istennel és — haza névvel tározkodik.

A khivai kán magdolásáról a következő táviratot küldött Kauffmann tbk. az orosz kormányhoz:

„Jun. 2-án jelent meg a kán: Seid-Muhamed-Rachin, táborunkban, elismerve bűnét. Ő az orosz czár alattvalójának tekint magát és népével együtt meghódol nekünk. Én újra khánnak neveztem ki őt és kormánytanácsot adtam melléje azon időre, míg az orosz csapatok itt fognak tartózkodni.

Jun. 12-én a kán manifestumot adott; ki, melyben az mondatik, hogy a czár kedvéért az „összes rabslólgaság” megzüntettetik örök időkre Khivában és mindenki viszszaanyeri szabadságát.”

A francia nemzetgyűlés nemskóra el fogja magát napolni a nyári szünetidőre s hogy a kormány tekintélye ez idő alatt is megővra legyen: erről gondoskodott már Ernoul igazságügyér az alább következő javaslatlalt, mely által a választandó és a szünetidő alatt működendő állandó bizottság hatalma ki-terjesztetik annyira, hogy visszatörölhasson mindent, a mi a repnblikánus sajtótól vagy szónokoktól jó s a mit az állandó bizottság a nemzetgyűlésre, vagy pedig önmagára nézve sérelmesnek tart. Az Ernoul által benyújtott javaslat következőleg hangzik:

„Az 1819. törvény 2. cikke és az 1848. aug. 11-ki decretum szerint a nemzetgyűlés ellen saját útján elkövetett sérelmek csak a nemzetgyűlés akaratára és beleegyezésére mellett vehetők üldözöbe. Ezen határozatok most is érvényben vannak és önként azokat már alkalmazásba is vették, midőn 1872. febr. 17-én engedélyt adtak több lapnak pörbe fogatására. Azt javasoljuk tehát, hogy e határozatokat egy pótcikkkel kibővítsék. Midőn a nemzetgyűlés hosszabb időre elnapolja magát, nem lehet arra számítani, hogy a nemzetgyűlés esetleg egybehívassék csak azért, hogy valamely sértés megtörölására engedélyt adjon; bevárni pedig, a míg ismét összeül, annyit tenne, mint a törvényes megtörölást kérdésessé tenni és a sérelmek elkövetőinek sajnós büntetlenséget biztosítani.

Azonban az állandó bizottság csupán felügyelő szerepre levén utalva, csak azon joggal bír, hogy ha a kivételes körülmények egy kívánnak, egybehívassa a nemzetgyűlést. Nem áll jogában, hogy a nemzetgyűlés helyébe lépjen és felhatalmazást adjon az üldözésekre, pörbe fogatásokra. A törvényjavaslatnak, melyet mi önként elébe terjesztünk, azon célja van, hogy e helyzetet megváltoztassa. Sokkal fontosabb olog az most, mint valaha volt, hogy a nemzeti képviselőt erősen megvéddék azon támadások ellen, melyeknek ki lehet érte — és hogy a nemzetgyűlés jogainak és tekintélyének gyengeség nélkül tisztelet szerzettessék.

Egyetlen cikk: Az állandó bizottság a nemzetgyűlés szünetideje alatt azon jogot fogja gyakorolni, melyet magának a nemzetgyűlésnek biztosított az 1819-ik május 26 ki II. törvényezikk.”

Törvénykezési csarnok.

A kolozsvári kir. törvényszéknel f. év július 16-án és folytatólag július 17-én tartott végta gyűlésén elnökölt Pap Leontin kir. törv. bír. A királyi ügyészség részéről jelen volt: Sebestyén Mihály kir. ügyész. Vádlottak részéről mint védők: ügyv. dr. Fischer Lajos, Frits Albert és Kóváry Mihály.

Tárgy: 1872 ik év április 5-én éjjel, muzeum-utcai lakos S. . . L. földszinti lakszobáiba, az ablakon át tolvajok hatoltak be s onnan szekrények felfeszítése mellett ezüst-neműt, becses pipakészleteket s nagymennyiségű fehérneműt, összesen 817 frt. becsértékűt loptak el. A vizsgálat a kir. törvényszék által késedelem nélkül folyamba tetetvén, mindenekelőtt kérezerítettett S. L. azelőtti években volt legénye Simon Péter, ki azon napokban sértett feladása szerint Kolozsvárt járt, de kit a tény elkövetése után már itt feltalálni nem lehetett. Ez a Mezősegről, hová eltávozott, elővezetettvén, azon beismerést tette, hogy a tény elkövetési estét tettelegesen állomány honvéd Krisán Istvánnal a „boszorkány-utcában” lakott Kotta Miklósnál töltötték s ettől azon biztatásra, hogy valamit lopjanak, éjnek idején elmentek nevezett lakházhoz s ott Simon Péter az ablak kifeszítésével a szobába bemászván, több indóságot kiadott az ablak alatt álló Krisán Istvánnak s a magokhoz vett tárgyekkal Kotta Miklóshoz mentek. Ez a tárgyakat átvevén, azzal biztatta, hogy miután nagy szüksége van fehérneműre, menjenek még vissza s hozzanak fehérneműt is. Ezen biztatás folytán ismét elmentek s éppen úgy mint előbb Simon Péter az ablakon bemászott, a szobában gyertyát gyújtott s egy ruhasszekrényből fehérneművel mind magát, mint Krisán Istvánt elváltván, Kotta Miklóshoz visszatértek, ki azokat átvette s elhelyezte. Egyelőre adott a tetteseknek 1—1 frtot s azzal ezek közül Simon Péter borbélykázba, Krisán István pedig egy lopott bundával testvére Krisán Gáborhoz ment s ott halt. Kotta Miklós, ki időközben a börtönben elhalván s a végtárgyalás elől állítható nem volt a vizsgálati renden tett kérdérvouásakor elismerte a tárgyak átvételét, azonban tagadta, hogy azok szerzési módját ismerte volna.

na, s hollétéről adott ugyan felvilágosítást, de azok akkor már ott feltalálhatók nem voltak.

A mint ugyanis a vizsgálat összevont eredménye mutatja, Kotta Miklós az összes ingóságát a tény elkövetési éjjel a kaszárnya mellett lakó Némethy Jánoshoz vitte azon megjegyzéssel, hogy miután gazdasszonya (állítása szerint neje) Bánffy Juliától való készült s nincs azon tárgyakat hol tartsa, adjon helyett számukra. Némethy János meg is engedte Kotta Miklósnak, hogy pénzében elhelyezze. Ennek megtörténte után Bánffy Juliát Némethy János felszólította, hogy a Kotta Miklós által oda vitt tárgyakat szállítsa haza. Kotta Miklós általmár letartóztatva lévén, Bánffy Julia a „Mátyás fogadó“-ban szakácskodó Darabont Sámuelhez ment tanácsért s itt ez egy ott szálya levő biharmegyei egyént olyanak mutatott be, ki a vásárlásra hajlandó, ennek következtében, mint Bánffy Julia állítja, ő a Némethy Jánosnál elhelyezve volt tárgyak után ment, itt azokat Némethy János hon nem létében, ennek neje által adta s azzal a köréputca szegletére, mint kijelölt helyre ment, hol a lopotttárgyakat a reá várakozó biharmegyei egyénnek által adta s visszatért Darabont Samu lakására, hova nemskára Darabont Samu a biharmegyei egyénnel megjőve, ez utóbbi neki 25 frtot átadott. Miután a Kotta Miklós s ezzel kapcsolatban Némethy János s Bánffy Julia vallomása folytán a vizsgáló bíróság tudomására jött a most mondott körülményeknek, kérdőre vonta Kotta Miklóst, ki azonban csak is annyit ismert be, hogy jelenlétében történt ugyan a vásár általa nem ismert tárgyakról s hogy a vásárlót, ha névleg nem is, de személyében ismeri, azonban egyéb körülményekről mitsem tud s miután elegendő jogos gyanúok ellenében elő nem fordultak a vizsgáló bíró által rövid ideig tartott előleges fogság után szabad lábra tételezett.

Ezen vizsgálat folyama alatt a városi rendőrség 1872 július. hóban helyi B. Ferencz laktelkén 4 lovat mint gyanúsokat tartóztatott le s küldött a helyi k. járási bírósághoz, azon egyénnel, együtt, kit ugyanakkor Darabont Sámuel laktelkén, mint tulajdonost talált fel s ki magát berettyó-szentmártoni lakos Ujhelyi Péternek nevezte meg. B. Ferencz a lovak nála történt elhelyezéséről azt hozta fel, hogy ő Ujhelyi Pétert az itteni vásárokból ismeri s azért adott szállást, mert az azt állította, hogy lovait nem tartja elég biztonságban egy külvárosi fogadóban. Ujhelyi Péter a lovak szerzése iránt kérdőre vonatván, azon vallomást tette, hogy ő 1872. január első napjaiban a Darabont Sámuel biztatására több ezüst neműt, melyek Darabont Sámuel állítása szerint 500 — 600 frtot megérhetnek, a neki bemutatott Bánffy Juliától megvásárolt, azokat a kaszárnya előtti téren a közép-utca szögletén ettől Darabont Sámuel birtokába vette s ezzel a „kis mezői“ temetőbe elmentek, ott átvizgálták a megvásárolt tárgyakat s együtt Darabont Sámuel lakására tértek, hol a reájok várakozó Bánffy Juliának 25 frt vételi árt kifizetett. Másnap reggel haza ment B.-Szentmártonba s nyár folytán az ingóságokat részint előtte ismeretlen Pozsgai István, Rácz Márton, Nagy Imre és Czermák Antalnak, mint állítólag találtakat elárúsította.

Miután azonban Darabont Sámuel, mártius havában személyesen s később levélben felkereste, hogy a vásárláshoz nyújtott segély miatt az ígért 100 frtot fizesse meg, mert ellenesében a vizsgáló bíróságnak, mely őt már kérdőre vonta, felfejteti, felt ennek bekövetkezéséről s pénze nem lévén, 1872. július 19-én berettyó-újfalusi Pálczás Jánostól 4 db. 250 frtra becsült lovat ellopott s azzal azon szándékkal, hogy azzal Darabont kiengesztelje, Kolozsvárra hajtott; még utközben előbb Sz. Péteresen egyik lovat elcseserlén. A „huszár fogadó“ ba beszállván, jelentette magát Darabontnál, ki igen szívesen fogadta s miután megmondta jövedele célját s azt, hogy 2 lovat belőle neki szánt, Darabont azt tanácsolta, hogy ha a „huszár fogadó“-ban pénzhány miatt élni nem tud, hozzá mégse szálljon, ne hogy gyanus legyen, hanem menjen mindkettőjük előtt ismeretes B. Ferencz lakásához lovaival, mely terv szerint szállt be ez utóbbihoz, kinek Ujhelyi a lovak szerzési módjáról mitsem szólt.

Darabont Sámuel ezen körülményeket részben elismeri, csakis azt hozza fel, hogy ő a vizsgáló bíróság előtt Ujhelyi Pétert, kiről különben bizonyított, hogy régi ismerőse, azért nem nevezte meg a kihallgatáskor s később is azért tagadta azt, hogy ott járt, mert mint családost ember nem akarta bajba keverni.

A kir. törvényszék Simon Péter s Krisán István s S. L. kárára elkövetett lopási bűntényben minj közvetlen tetteseknek bűnösnek s ezért első 5-évi s utóbbi 2-évi súlyos börtönrre ítélte el. Bánffy Juliát ugy nem különben Darabont Sámuel s Ujhelyi Pétert ugyanezen bűntény részesülési bűntényében bűnösnek, s legutóbb nevezetesen a fenn említett Pálczás János kárára elkövetett lopási bűntényben is bűnösnek ítélte s ezért Bánffy Juliát 6 hónapi, Darabont Sámuel 2 évi s Ujhelyi Pétert hasonlólag 2 évi súlyos börtön büntetésben marasztalta el, s mindannyit kötelezte a még hátra levő kár megtérítésére. Krisán Gábor, Némethy Jánost s ennek nejét, nemkülönben a tény tagadó Rácz Mártonat a vád alól bizonyítékok elégtelensége miatt felmentette. B.

Ferencz pedig ártatlannak nyilatkoztatta. A végül tárgyaláson meg nem jelent kihágási részesek feletti további eljárásra végül az erre vonatkozó iratok a lakhely szerint illetékes bírósághoz áttenni határozta.

Nyílt számadás és köszönet.

A legközelebbi kimutatás után alólirhoz még a következő könyvöradomány gyűjtemények folytak be.

A) A magyarói égettek részére:

Pápa várossa részéről 4 frt 51 kr. Nográdmegye 3 frt 55 kr. Temesvár sz. kir. várossa 5 frt 20 kr. Pestmegye 60 kr. Pest-Pilis-Soltmegye 80 kr. Nográdmegye újból 1 frt 70 kr. Kolozsmegye 40 kr. Beszterce vidék s tanácsa 13 frt 20 kr.

B) A fülleházi égettek részére.

Kolozsmegye részéről 40 kr. Nográdmegye 8 f. 54 kr. Szakoleza város 2 frt.

Mely könyvöradományok az illetők közt kiosztattak.

A küldők pedig fogadják e nemes keblő eljárásként a tűzkárosultak s a közügy nevében hálás köszönetemet.

Disznajón, 1873. július 19-én.

Kádár Pál,
járás-szolgabíró.

CHOLERA KOLOSZVÁRTT.

1) Julius hó 20-áról hivatalos kimutatás szerint ájtott cholera-beteg 134; július 21-dikén éji 12 óráig újabb betegség eset fordult elő 37, összesen 171.

Ezekből meghalt a fenirt óráig 14, meggyógyult 2, gyógykezelés alatt maradt 155.

2) Felek község. Jul. 20-áról ájtott 3. jul. 21-én szaporodott 2 — összesen 5.

Ezekből meggyógyult 1, meghalt — gyógykezelés alatt maradt 4.

NÁPI HIREK.

Kolozsvár, július 22. 1873.

— A tegnapi áldásteli eső után, melynek minden csöppje a kiszáradt földre nézve aranyokat ért, délután kitisztult az ég s a nyájas verőfény nagyon sokakat csalt ki a sétatér árnyas lombjai alá, mindenki sietett élvezni az őszi frs léget. A sandolinoknak is ugyancsak volt keletje s ritkán látunk annyi szép leányt evezni egy csoportban, mint tegnap. Kár, hogy élvezetök nem lehetett tartós, mert már 7 órakor az ünnepi színt gyorsan megváltoztató égdörgése kiszólitátoke a tó tükreiről. Nyolcz óra után ismét megeredt a csendes nyári eső, de azért szokásos esti zenéjét mégis megtartá a katonazenekar, még pedig elég nagy közönség jelenlétében.

— A kolozsvári kereskedelem és iparkamara ma d. u. 4 órakor rendkívüli ülést tart, melynek tárgyai: 1. a Bécsbe küldendő iparosok megválasztásáról szóló jelentés; 2. a soproni kamra indítványa a takarékpénztári betételekre nézve; 3. a bécsi gabona- és liszt börze felhívása és más folyó ügyek.

— A kolozs-monostori gazdasági tanítézetnél betöltendő állami alapítványi helyekre vonatkozólag a „Gaz. Transilv.“ azt írja, hogy ide csak magyarok nevezhetnek ki, azért tétellett a pályázat csak magyar nyelven közzé. A magyar nemzet szerinte — a többi nemzeteket ignorálja s minden befolyásuktól elzárja; mindennek dacára a pályázati feltételeket a román fiatalokkal közli, hogy kísérletet tehessenek, ha vajjon a 12 alapítványi helyből adnak-e a román fiataloknak legalább egyet. Azt hisszük, bármelyik folyamodó csupán csak nemzetiségére való tekintetből aligha fog alapítványt nyerni, ha azonban a kiirt feltételeknek megfelel, a nemzetiség határozni nem fog.

— Id. Tauffer Ferencz Kolozsvár városának volt városgazdája s köztisztviselőben álló polgár tegnap 91 éves korában meghalt. Béke poraira!

— K. Papp Miklós, a „Magy. Polgár“ szerkesztője tegnap a déli vonattal Bécsbe utazott.

— Bécsben aug. 4—6-án nagy szabó congressus lesz, melyben többi közt arról is tanácskoznifognak: mint lehetne a strikenak élet venni.

— A bécsi világtárlatot a mult csütörtökön 44629-en látgatták meg.

— A cs.-somlyói r. c. tanító-képezdénél két 60 és tíz 40 frtos ösztöndíj van ürességben. Pályázhat ezekre sept. 20-ig minden négy vagy több gymnasiumtály jó sikerrel végzett r. c. ifjú.

— Gróf Haller Ferencznek, Haller József gróf elleni esküdtszéki tárgyalása septem. 17-dikén lesz.

— Belső-Szolnokmegyében kebelezett Alparét községében a szokászerűleg f. év augusztus 1-én megtartandó országos vásárt, a megye területén s különösen az irt községben felmerült s naponta inkább terjedő cholerajárvány miatt betiltottam. Miről az említett vásárt látogatni szokott közönség ezennel értesítettik. Décsen, 1873 július 19-én. Szarvadi Pál, alispán.

— Henrik főherceg két napi bécsi időzés után napjával és laágyával e hó 17-án Kranset elhagyta. A magas uraigok kocsikon Pöltenig kísérték, honnan Luzernre keresztül Swajczba megy. A „Hotel“-ban rendezendő diszebérről visszavonult, örömeit ebédelt a főherceg apósa, ki nyugdíjas hivatalnok és kransz laváltárnok Hoffmann polgári és egyszerű házában, ki vel most először kötött ismeretséget. Az ősz levéltárnok leányával ugyanis Leopoldinával a főherceg 1868-aan február 4-ikén kelt egybe.

— A keleti vasut Sagesvár-brassói vonalának megnyitása után a Nagyszeben és Brassó közt fennállott mallemontek megszüntetvén azok helyébe egy naponként kétfogatú carioljárat rendeztetett be, mely azonban a közönség kényelmére, a m. k. kereskedelemügyi miniszterium engedélye folytán, folyó hó 20-ától fogva Nagy-szebenben, Fogaras és Brassó közt egy naponkénti személy szállító járatra átváltoztatik. Ezen személyszállító járatokhoz 4 üléses, zárt, rugonyos kocsik alkalmaztatnak és 3—4 utas-felvételre szolgálnak. Az utasdíj egy személyért mértőföldenkint 56 krban állapított meg. Az utasok fevétele a vonaloni m. k. postamesterek vagy azoknak felhatalmazottjaik által történik. Ezen személyszállító járat következő menetrend szerint közlekedik: Elindulás Nagy-szebenből naponként a kapusi vasutvonalat megérkezése után reggeli 10 órakor Megérkezés Brassóba másnap 2 óra 5 perczkor reggel. Elindulás Brassóból naponként este 8 óra 30 perczkor. Megérkezés Nagyszebenbe másnap 12 óra 15 perczkor délben.

— Borzasztó jégvihar dühöngött f. hó 15-én délután 6 óra tájban Szabadkán s ennek határán. Ugyanis 5 óra tájban a Duna felől iszonyu fekete felhő fenyegetett, melyre csakhamar oly hatalmas szél és jégeső fejlődött ki, hogy az ottani idős gazdák is alig emlékeznek ily viharra; — a még fennálló gabonákat teljesen tönkre tette, ugy annyira, hogy ennek még csak a szalmáját sem használhatni, legszebb fákat sodort magával a szél tövestől, az épségben maradt fákról pedig a jég a leveleket annyira leverte, hogy azok most szomoruban állanak mint a tél kellő közepén; a lakházakat szintén tetemesen megrongálta, a szállókban ugy gyümölcsfákban is igen sok kárt okozott.

— Az erdélyi román társulatnak aug 11-re hirdetett közgyűlése a Déván uralkodó járvány miatt bizonytalan időre elhalasztott.

— „Magyarország alkotmánya“ felső népes polgári iskolák, valamint képezdek számára, című munka jelent meg Aigner Lajosnál. Ez első rendű pályadíjjal koszorúzott művet írta Jánosí Ferencz. Tartalma következő: Az alkotmány. A király. Az országgyűlés. A kormány. A helyi kormány. Az igazságszolgáltatás. Az ország védeje. Magyarország jövedelmei, költségei és adóssága. Magyarország területe és a rajta lakó nemzetiségek. A vallásfelekezetek. A közoktatásügy.

— A Hartleben-cég aug. 1-jén eltűnik a fővárosban a váci utcáról. Az nap ott végeladás lesz s a könyvbarátok olcsón vásárolhatnak. E régi céghez sok szép irodalmi emlék van köve. Az ötvenes években egy hazai kiadó sem adott oly nagy tiszteletdíjakat magyar íróknak, mint az öreg Hartleben. Dr. Eötvös „Magyarország 1514-ben“ című korrajzát kilenczezer forinttal díjazta.

— Pinesfejű emberekhez lesz e napokban szerencséje Budapestnek. Kétten vannak: az apa, Jettichjw Andrián nevű, 55 éves, s ennek három öves fia: Fedor. Oroszország kostromai kerületének ósrideiből valók. Hol megfordultak, tömördek bámulóra akadtak.

Cavour kamarai beszédeiből megjelent az utolsó, a tizenegyedik kötet is; a tizenkettedikben Cavour életrajza lesz.

— A Felsőpalfalhoz tartozó Münchenreth nevű községből a következő szigorú és kissé sajátságos egyházi fenytésről tételik említés: Egy ottani szerelmes pár, ki a házasság örömeit már korábban élte, közelebb egyházi kötésre akart lépni. Mielőtt azonban áldásra került volna a sor, a jegyesek két tanu jelenlétében meztelen hátukra derekasán kikipatták részüköt a papnak e célra készen tartott veszőjéből.

— Honvágy. Nemcsak a mennoniták hagyják el tömegesen a számukra Déloroszországban évszázadok óta tartott gyarmatokba, hogy Amerikába költözzenek, hanem az utóbbi év tízed alatt a különböző orosz tartományokban számosan megtelepült csehek is vándorbotot ragadnak hogy régi hazájukba visszatérjenek. A mult héten egy 500 csehel megerhelt különvonat érkezett Kiewbe, kik közül többben tértek át az orthodox vallásra s nem csak óhajtott szerencsésüket nem találták fel Oroszországban, hanem vagyonukat is elvesztették. Szemtanuk az ott élő nép sorsát, mint rendkívüli nyomorúságot festik.

— Mennyit bír el az ő gyomra? Egy hónapig köztélt Szabadkán a napokban próbálkozott meg azzal: hogy mennyit bír el gyomra? megevett három icze cseresznyét, egy font pirított szalonnát és egy tál epret, de azután rögtön meg is halt.

— Szibériai aranymosások. Az „Iakutsker Gouvernment Ztg.“ következő adatokat közöl a szibériai aranymosások 1872-dik évi forgalmáról. Atalában 1548 pud 34 fut és 78 lat aranyat nyertek az aranytartalmu fővénnyből, tehát 120 pud 38 fonttal (1 pud=1 font) többet mint a mult évben. A korona jövedelme ezen évben 425,477 rubelt tett. Az aranymosók száma 116-tal szaporodott és 227-en nyertek engedélyt aranyfővényásásra, mi a kinestárnak 15,783 rubelt jövedelmzett. A szemképráztató munkával 30.440-en foglalkoztak, részint száműzött fegyenczek, részint szabad gyarmatosok, köztük 1092-en nők és gyermekek. A nyugalom és rend fentartására, valamint a fegyenczek őrzetére 500 kozák alkalmaztatott. A munkások közül az év folyamában 1127-en oldottak kerekét, közülök azonban 226-an az őket üldözö kozákoktól ismét visszahozattak.

— Beküldettek szerkesztőségünkhez a következő könyvek: „A trágyakezelés népszerű kézikönyve magyar gazdák számára.“ írta Kenessy Kálmán, ára 50 kr: az Athenum tulajdona. „Nagy Magyarország vagy négy szerzetes barát viszontagságos útja a magyarok ősi hazájába, írta György deák: ára 30 kr; szintén az Athenum tulajdona. Betrachtungen aus dem Leben und der Lehre Jesu für die drei höheren Klassen der Volksschule.“ írta Weber S. béla evengalicus lelkész. Kiadta Aigner Lajos, Ára?

KÖZGAZDASÁG

— Am. vásárhelyi piacz árai július 17-kéről ausztr. mérő Tisztabúza 6 frt 40 kr, elegybuza 4 frt 84 k. rozs 4 frt 55 kr. kukorica — ft — kr. zab 1 frt 90 kr. pityóka 4 frt — kr. Egy mázsa szalonna — ft — kr. Egy font disznózsir 50 kr. egy kupa borsó 32 kr. lencse. 22 kr paszuly 14 kr Egy mázsa kenyérliszt — frt Egy font marhahus 20, Egy mázsa szén — frt — kr. Egy 6l tűzi fa keményt 7. frt—

— Torda piacz árai július 17-éről 1873. alsó ausztr. mérője. Tisztabúza 6 ft. 40 kr, Elegybuza 5 ft. — kr. Rozs 4 frt. 40 kr. Zab 1 frt 80 k. Lencse 20 kr. Paszuly 10 kr. Burgonya 4 frt — kr. marhahus 20 kr.

— A szamosújvári piacz árai július 71-éről r. ausztr. mérő Tisztabúza 6 fr. 50 kr elegybuza 5 frt — krajczár, rozs 4 forint 20 krajczár zab 1 forint 60 kr pityóka — frt — kr. Egy mázsa szalonna — ft — kr. Egy font disznózsir 55 kr. Egy kup. borsó 56 kr. lencse. 20. kr. paszuly 18 kr. Egy mázsa kenyérliszt — frt Egy font marhahus 20. Egy mázsa széna 1 frt 80 kr. Egy 6l tűzi fa kemény 12 frt —

— A gyulafehérvári piacz árai július 18-éről ausztr. mérő Tisztabúza 6 ft 60 kr., elegybuza 4 frt 62 k. rozs 4 ft 20 kr. kukorica — ft — kr. Zab 2 frt 25 kr. pityóka 2 frt 25 kr. Egy mázsa szalonna — ft — kr. Egyfont disznózsir 50 kr Egy kupa borsó 32 kr, lencse, 32 kr. paszuly, 15 kr. Egy mázsa kenyérliszt — frt kr. font marhahus 20. Egy mázsa széna 1 frt 10 Egy 6l tűzi fa kemény 9 fr.

— A nagy-enyedi piacz árai július 18-ikéről ausztr. mérő tisztabúza 6 ft 50 kr, rozs 4 ft 30 kr elegybuza 5 ft 30 kr. zab 2 frt 16 kr. Széna 2 ft. 30 kr. Egy 6l fa 36 hüv. hosszú 12 frt. — kr. Marhahus fontja 20 kr. Konyhaliszt 14 kr. Borsó mérője 20 lencse 24, paszuly 14 kr.

Távirati tudósítás a bécsi tőzsdéről

Julius 20-án 9 % Metalliques 6825 ft. 68.— Kamat — —. 5 % Nemzeti kölcsön 7325.— frt 1860. Kölcsön 10250.— Bankrészeny 980. Hitelin-tézeti részeny 220.— London 11120 ft. 11.25 Ezüst 10875. Cs. kir. arany —. Napoleondor 887½ Urbéri kötvények: Magyarországi 7725. Temesi 74.50 Erdélyi 75. Horvátországi 7750.

Magyar keleti vasut. Bécs-n.-várad-kolozsvári vonal Bésből Nagy-Várad Kolozsvár felé.

Állomások	Érkezik óra percz	Indul óra p.	Érkezik óra percz	Indul óra p.
Bécs ész. vasút	este	8 15	reggel	7 45
— állam vasút		8 25		7 55
Pest	reggel	7 30	est	6 5
Cegléd		10 35		8 55
Szolnok		11 25		9 55
P.-Ludány	délután	8 35	reggel	1 25
Nagy-Várad	4 47	5 12	4 6	4 51
Mozd.-Telegd	6 4	6 6	5 48	6 4
Eled	6 31	6 38	5 39	6 10
Rév	7 7	7 5	7 13	7 30
Brátka	7 37	7 39	8 5	8 25
Causca	8 25	8 36	9 19	9 54
B.-Hunyad	9 26	9 31	10 54	11 29
Sztána megáll.	9 57	9 59	12 7	12 8
Egeres	10 30	10 33	12 37	12 40
M.-Gorbó megáll.	10 50	10 53	1 6	1 8
M.-Nádas	11 11	11 13	1 28	1 35
Kolozsvár	11 39	éjjel	2 2	délután

Kolozsvárról Nagy-Várad Bécs felé.

Állomások	Érkezik óra percz	Indul óra p.	Érkezik óra percz	Indul óra p.
Kolozsvár	reggel	4 20	délután	11 30
M.-Nádas	4 46	4 48	11 53	12 7
M.-Gorbó megáll.	5 7	5 9	12 23	12 30
Egeres	5 26	5 31	12 48	12 58
Sztána megáll.	6 3	6 5	1 38	1 40
B.-Hunyad	6 38	6 38	2 15	2 55
Causca	7 23	7 38	3 46	4 16
Brátka	8 25	8 27	4 3	4 18
Rév	8 59	9 4	5 46	—
Eled	9 31	9 38	6 30	6 40
M.-Telegd	9 58	10 4	7 7	7 17
Nagy-Várad	10 56	11 22	8 16	8 5
P.-Ludány	11 23	délután	11 44	éjjel
Szolnok	4 38		4 19	reggel
Cegléd	4 32		5 55	
Pest	8 37	este	8 43	
Bécs ész. vasút	6 9	reggel	6 38	
— állam. vasút	6 19		6 48	

Felelős szerkesztő: Szász Béla

Hivatalos.

Sz. 3929. 1873. (303) (1—3)

Árlejtési hirdetmény.

A megyei épület szobáinak fűtéséhez a jövő téli idényre 36 hosszú öl fa beszerzése **f. év július 31-én d. e. 9 órakor** a megye-háznál tartandó árlejtés után fog eszközöltetni.

Miről a vállalkozni szándékozók ezennel értesítettek.

Kolozsmegye alispánjától.

Kolozsvártt, július 16. 1873.

GYARMATHY MIKLÓS, főjegyző.

3331
731.

(300)

(3—3)

Pályázat.

A kolozsvári m. kir. bányagazgatóság sójövédéki szám-osztályánál a II-dik és előléptetés esetében a III-dik vagy IV-dik számtiszt állomás betöltendő.

A II-dik számtiszt állomással a X. díjosztály, 800 frt. évi fizetés, az évi fizetés 15% lakpénz és 12 öl évi tüzfajárandóság.

A III-dik számtiszt állomással a XI. díjosztály, 700 frt. évi fizetés, az évi fizetés 15% lakpénz és 8 öl tüzfajárandóság.

A IV-dik állomással a XI. díjosztály, 600 frt. évi fizetés, az évi fizetés 15% lakpénz, 8 öl tüzfajárandóság és ezen állomásokon feddhetlenül töltött 5, illetőleg 10 év után járó 100, illetőleg 200 forint fizetés felemelési igény.

Pályázni kívánók életkoruk, erkölcsi magaviseletük, tanulmányaik, eddigi szolgálatuk a számvitel képességük kimutatása mellett, folyamodványukat **f. év augusztus 3-ig** az alólt bányagazgatóságnál az illető előjárásuk útján benyújthatják.

M. kir. bányagazgatóságtól.

Kolozsvártt, 1873. július 13-kán.

Nem hivatalos.

Az emberi nem százezeri köszönhetik szép hajukat az egyes-egyedül létező legjobb és legbiztosabb hajnövesztő szer-nek.

Nincs már jobb valami

a haj

növesztésére

előmozdítására

mint a világ minden részében oly ismeretes s híressé lett, az orvosi kar által megvizsgált, a legfinnyesebb és legcsodálatosabb sikerrel koronázott, és **6 cs. kir. apostoli Felsége I. Ferencz József** Magyarország és Csehország királyja s ausz-

triai császár stb. által 1866. évi nov. 18-kán **15.810-1892.** sz. a az összes ausztriai birodalomra s az összes magyar koronaországokra nézve császári királyi kizárólagos szabadalommal kitüntetett

Rezeda-göndörítő-hajkenőcs

melynek szabályszerű használatánál a fejtető legkopaszabb helyei is teljhajzattá válnak, a szürke s vörös hajzat sötétzsinórá válik, csodálatos módon erősíti a hajszálakat, mindennemű korpaképzést pár nap alatt tökéletesen eltávolít, a haj kihullását rövid idő alatt tökéletesen és mindenkorra megakadályozza, s a hajnak természetes fényt ad, és **hullámszerűvé**

képezi és a legkisebb korig megőrzi az őszüléstől. Rendkívül kellemes illata és pompás kiállítása által azonnakkor még fűdészet is képezi a legfinomabb pipere-asztalnak is.

Egy tégely ára használati utasítással (hét nyelven) 1 frt 50 kr, postán küldve 1 frt 60 kr.

Ismét-eladók illő elengedésben részesülnek.

Gyár és főközponti szállítási raktár Nagybán és kicsiben

POLT KÁROLY

illatszerész és több cs. k. szab. tulajdonosnál Bécsben, József város, piaristancza, 14 szám saját házában.

a hova minden írásbeli megrendelés intézendő, melyek a pénz előleges beiktatása vagy postai utánvét mellett a leggyorsabban teljesítenek.

Főraktár: **Kolozsvártt: Wolff János** gyógyszerárán és Csapó Sándor nagy Bazárjában, Schiesz Károly gyógyszerésznél Balázsfalván és Jekelius F. gyógyszerésznél Brassóban.

NB. Valamint minden kitéző gyártmányánál, egy már ennél is utánzások és hamisítások kísértetnek meg, s ez okból kérek mindenkit, hogy vásárlás végett egyedül a fentebbi raktárhoz forduljon s Polt Károly bécsi rezeda-göndörítő-keveréset világosan megismerje, figyeljen a fentebbi védjegyre.

Legujabbban megjelentek és

Stein János könyvkereskedésében Kolozsvártt kaphatók:

Egy nemes ember leánya.

Svéd regény. Irta Schwarz M. Zs. 2 kötet. Ára 2 frt.

HAFIZ DALAI.

Persából fordította Erődi Harrach Béla. Ára 1 frt 20 kr.

Az 1848-iki forradalom történelme.

Lamartinétól. Fordította Zsilinszky Mihály.

2 kötet. Ára 4 frt.

A FELLAH, egyiptomi emlékek.

Irta About. Fordította Amica. Ára 2 frt 40 kr.

Borszék gyógyászati és nemzetgazdasági szempontból.

Irta Cseh Károly. A „főkút”-látképével és egy térképpel.

Ára 2 frt.

Néhány őszinte szó a középoktatás szervezéséről.

Irta Kun Pál. Ára 60 kr.

Magyarország pénz-, hitel- és ipar intézetei 1873 március-hó végéig.

Szerkesztette Mihók Sándor. I. évfolyam. Ára 1 frt 50 kr.

Dornegge kastély vagy: a boldogság útja.

Regény Schücking Levintől. Magyarra átdolgozta Philaleth. 6 kötet. Ára 6 frt.

Vallás- és házasságügyi törvények Magyarországon.

Eredeti hivatalos kiadások után egybeilleszté Enyvváry Péter. Ára 1 frt.

Imakönyv

templomi használatra. Irta Albert János, tordai unitárius lelkész és tanár. Ára 1 frt 80 kr.

Diszesen kötve 2 frt 10 krajczár.

Szabó Károly, kisebb történelmi munkái.

2 kötet. Ára 5 frt.

A világtörténet dióhéjban.

A történetben legalább tájékozást szerezni óhajtok s az „érettségi vizsgálatra” készülő tanulók számára.

Irta Tarnóczy Tivadar, tanár. Ára 1 frt 25 kr.

Ugyan csak

Mivel óvjuk meg magunkat a cholera ellen!

STEIN JÁNOS
könyvkereskedésében
KOLOZSVÁRT
kapható:

A cholera és annak gyógyítása

hideg vízzel tapasztalata után
Irta Hahn Tivadar II. kötet. Ára 50 kr.

ERDÉLYBE
is beült
s már
számos helységben
vannak áldozatai!

Ez a kérdés, s megint ez a kérdés!

Kukliné Prédikációi

Néhai **KUKLI JONÁS** hátrahagyott irataiból összeszedte **KUKLI JEREMIAS**. Ára 1 frt 20 kr o. é.

TARTALOM: Bévétel. 1. Prédikáció. Kukli uram egy jó barátjának ötven forintot kölcsönözött. 2. Préd. Kukli uram egy jó barátjának a kávéházban mutatott s „annyi pipafüstöt hozott hazára mint itél egy tiszte-éges asszony épen meg tudhat”. 3. Préd. Kukli uram „hány jó barátjának a „három rózsának” talált vacsorálni. 4. Préd. Kukli uramat az ágyból kelt fel, hogy Kapornyait az örhelyről kiváltsa. 5. Préd. Kukli uram ajándékozta az ebéd előtt mulatott egy jó barátjával. 6. Préd. Kukli uram az esenyőt odadta egy ismerősnek. 7. Préd. Kukli uram az ellen emelt szót, hogy ebédre ne fűzzenek puliszkát, hanem vagy sült legyen vagy valami tészta. 8. Préd. Kukli uram beállott a „kaszinóba”. Kukliné asszony méltatlankodik is kandi is. 9. Préd. Kukli uram a „zöld sipkához” szerkesztet Kapornyait. 10. Préd. Kukli uram ingombajáról. 11. Préd. Kukliné asszony azt tanácsolja: „jó volna lelkem nyamat rábírnai, hogy lakjék velünk”. 12. Préd. Kukli uram kisse késősen találván haza jöni, csak kirkukkol vele, hogy ezután külön kapukulcsot csináltat magának. 13. Préd. Kukliné asszony edes anyjánál volt látogatásba; Kukli uram pedig ezen örvendetes alkalommal estélyt adott. 14. Préd. Kukliné asszony úgy vélt: ideje volna már a gyermekek számára nyári ruhát készíttetni. 15. Préd. Kukli uram megint későre jött haza; Kukliné asszony előbb méltatlankodik, dühöng; majd olvadoz. 16. Préd. Keresztné kéne s Kukliné asszony keresztapákat válogat. 17. Préd. Kukli uram az ellen merésztelt volt szót emelni, hogy a szobaföldet nem kéne oly gyakra suroltatni. 18. Préd. Kukli uram sétálni ment a telegéssel s egy nőszemély még pedig Kukliné asszonynál fiatalab (és szebb) nőszemélyt köszönt neki. 19. Préd. Kukliné asszony úgy vélt, hogy „szép volna, hogy egybekelések nőnapját fenntartanák”. 20. Préd. Kukliné asszony egy új kereskedelmi cikket fedezett fel. 21. Préd. Kukli uram a „nyunyegző emlékre adott ebédem nem úgy viselte magát mint egy férjhez illik”. 22. Préd. Kukliné asszony „akkor találta volt kihúzni a lábát a házból és elment vásárolni”, a mikor Kukli uram ebédre jött haza, mivel a házasszonyra sokasokatt kellett várakozni, férje ura ezen „eljárása” ellen szót talált volna emelni. 23. Préd. Kukliné asszony csak azt akarta tudni, hogy a nyáron mennek-e túrni? 24. Préd. Kukli uram magát az uton nem úgy viselte, mint egy tisztes férjhez illik. 25. Préd. Kukli uram „gorombakodásról”. 26. Préd. Kukliné asszony színváltatai. 27. Préd. A sváthegyi fatumok. 28. Préd. Kukliné assz ny megunta Budán s rendkívül ohajt na „egy kicsit Bécsbe” it. 29. Préd. Kukliné asszony haza indult. A Kukli uram „szivtelensége”, miszerint nem akart felesége számára Drezdából „holmi apróságokat becsémpézni”. 30. Préd. Kukliné asszony haza érkezett, de a ház (természetesen) „fenekestől fel van fordulva”. 31. Préd. Kukliné asszony különböző tervekkel állt elő; alant kezd, majd feljebb emelkedik, majd megint alulról, míg végre a „paradicsomba” jut. 32. Préd. Kukliné asszony unja magát a paradicsomban. Észrevesi, hogy póczger jár a konyhába. Nagyon is illendően szólna, hogy Kukli uram „cipkázást” állítson. 33. Préd. Kukliné asszony érkezik a szolgálatról áltatalja, hogy Kukli uram „cipkázást” állítson. 34. Préd. Kukliné asszony viselte magát Kukli uram elöl tiz évvel. 35. Préd. Kukliné asszony keservesen panaszkodik, hogy Kukli uram visszaadott neje bizalmával. 36. Préd. Kukliné asszony megtudta, hogy Kukli uram a Tisza szabályozási „arulatba beállott. 37. Préd. Kukliné asszony gyanítva, hogy Kukli uram végre elhatározta, hogy „csak mint feleség” ohajtaná tudni, hogy őt illetőleg miként rendelkezett. 37. Préd. Kukliné asszony „ugy hallotta, hogy Kukli uram „árda ára adta magát”. Utolsó prédikáció. Kukliné asszony meghalt; a vesony cipő tragédiája. Utóirat.

Ajánlás

a két magyar házában minden férjnek?

„Nagyon tisztelt kolléga uraimék!
Huzamos tapasztalatból tudom, hogy egy háznál csak akkor szívesen látott vendég valaki, midőn mind a házi ur, mind a házi asszony előtt egyiránt kedvességben van. — Már pedig én (azaz hogy nem személyesen, mert azért felsségem neheztelne meg, hanem a könyvem által képviselve) mindnyájuk házában ohajtanék magamnak egy kis zugocskát, kivált estve a tűzhely mellett. — S most épen azt akarom mondani, mily elkerülhetetlen valami a könyv minden házaspárnak.

Önök kedves kolléga uraimék, vagy az én megboldogult Margit ángyom családból vettek maguknak nőt, vagy nem. — Az utolsó esetben még képzetők sincs arról, mily velősig hatók a prédikációk: vegyék hát meg, mert ezek önök előtt egy merőben ismeretlen földet, egy új világot tárnak fel, s megtanítják kolléga uraimékát illőleg elismerni és becsülni azon csendességet és boldogságot, melylyel a jószágos éngyen kegyelméből megajándékozta; akkor tehát boldogabbak lesznek. Azon nem remél esetben pedig, ha tisztelt kolléga uraimék az általam mint felállított alternatíva első felében volnának, azaz, ha megboldogult ángyora valamelyik huga vagy elv- és szellemi rokona jutott volna „életpárnul” — a mi hihetetlennek látszik, de még sem lebetetlen — vegyék meg önök a könyvet, és olvassók reggel és estve, mert higjék meg, a hasonszervi gyógyomd, kivált a belső bajokban, mind a mennyi gyógyomdók felett nagy elsőséggel bír; hisz már ősapáink megtanították volna rá: „szegyet szeggel.”

Szóval könyvem ajánlom mindnyájuknak és kolléga uraim, minden rang, kor és állapot különbség nélkül, maradván
Nagyon tisztelt kolléga uraiméknak
holtig hű kollégájuk,
Kukli Jeremias.

Ugyan csak

Stein János kereskedésében kaphatók:

ROBIN HOOD.

Irta James György, fordította Petőfi Sándor.

Ára fűzve 1 frt 50 kr

Kötve 2 frt 20 kr.

Huszonöt év után.

Tóth Kálmán válogatott költeményei. 2 kötet. Pompás díszkötésben.

Ára 3 frt 20 kr.

Egy tör története.

Regény. Oettinger után fordította Balázs Frigyes.

Ára 1 frt 20 kr.

BESZÉLYEK,

német, francia és angol eredeti után fordították többen. Ára 1 frt.

A komédia elmélete.

A Kisfaludy-társaság által jutalmazott pályamunka.

Irta Névy László. Ára 1 frt.

Egy kép a forradalomból.

Elbeszélés. Irta Bolgár Kálmán.

Ára 1 frt.

Az arany ember.

Regény 5 kötetben. Irta Jókai Mór.

Ára 5 frt.

Szabályrendelet

az 1871. évi XVIII. t. cz. 74 és 75

§§. értelmében

a közigazgatási hivatal

ellátására előírt képesség beigazolása végett megkívántató szigorlat tárgyai és megtartási módja iránt. (Lenyomat a „Budapesti Közlönyből.”)

Ára 10 kr. Postán küldve 12 kr.

(304)

(1—3)

Bérbeadó hodáj.

Kolozsmegyében Budatelkén, egy ezer hold tagosított legelő, tíz darab jó ivó vizet tartalmazó kúttal és itató vállakkal ellátva, jövő évi Szent-György naptól kezdve **három évre haszonbérbe kiadó.** Értekezhetni ügyvéd Erdélyi Sámuellel Kolozsvárt bel-farkasutcza 13. ház sz. a.

(4—4)

Arverési hirdetés.

(282)

Belső-szántéczában a 25 számú házaz telek, mely áll 12 szoba, konyha és több fákamrából, tágos udvar, kúttal ellátva, **ez év július 24-kén** délelőtt 9 órától kezdve 12 óráig, délután 3-tól kezdve 6 óráig, törvényen kívüli árverés útján, a többit ígérőnek el fog adatni.

248

MAYER G. A. W.

mell-szörpe.

E már 18 éve mindenki előtt leg-

jobb hírnévnek örvendő

házi-szer

meghülés sat. sat. által okozott nyak- és mellfájdalmak ellen kapható: Valódi

minőségben Kolozsvártt **Binder Károly**

Szenthárom-ághoz címzett gyógyszer-á-ában

Belmonostortúza a Redoute során.

Ezen át több százakra menő bizonyítvány

gyűl össze, s fenti feltétlőnél mindenkor meg-